

Formanden:

Hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Ja, løbet er kørt. Et flertal i Folketinget har valgt at overhøre alle saglige indvendinger fra universitetsverdenen og at bryde med 500 års dansk tradition, jeg kunne sige europæisk tradition for forskningsfrihed, for åndsfrihed.

Jeg bemærkede, at fru Hanne Severinsen talte meget smukt om, hvordan universiteterne skal spille en aktiv rolle for vidensamfundet. Og det er jo dér, hunden ligger begravet. Universiteterne skal være leveringsdygtige af viden, som om viden, når det drejer sig om forskning, er sådan en stangvare, som man er leveringsdygtig i på bestilling, og ikke en erkendelse, som man søger sig frem til, og hvor man egentlig aldrig ved, hvad resultatet bliver.

Her bliver det erhvervslivet, det bliver organisationerne, det bliver magthaverne i landet, der sætter universiteterne deres opgave for. Jeg siger velbekomme.

Formanden:

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Der er mange ting, denne her universitetslov handler om, men så er der også nogle ting, den ikke handler om. Hvis man f.eks. prøver at gøre det her til et valg, om det skal være muligt at tage sin uddannelse i udlandet eller ej, så tror jeg nu, at man går galt i byen.

Bestemmelserne i denne her lov, som handler om udenlandske studerende, rummer ikke det fjerneste om, hvorvidt danske studerende har mulighed for at tage deres uddannelse i udlandet. Derimod beskæftiger den sig med nogle meget grundlæggende problemer i universitetsverdenen, nemlig medarbejderindflydelse, forskningsfrihed og muligheden for at lave fleksible ordninger på de enkelte universiteter.

Problemet er bare, at den på alle tre afgørende punkter trækker i den forkerte retning, at den skaber mindre indflydelse og dermed mindre engagement blandt medarbejdere og studerende, at den indskrænker forskningsfriheden, og at den skaber færre muligheder for fleksibilitet blandt de meget forskellige universiteter, som vi har i Danmark.

Så vi har fået os en lov, som forstærker de problemer, som vi har i dag, i stedet for at løse dem. Og derfor vil jeg også godt forudse, at det

kan blive nødvendigt i løbet af i virkeligheden ganske kort tid at revidere denne her universitetslov, fordi den ikke løser virkelighedens problemer, men derimod forværrer dem.

Jeg bemærkede under andenbehandlingen, at den måde, som den her lov er blevet til på, tilsyneladende ikke er noget tilfælde. Alle partier, som bidrager til denne her lov, skal selvfølgelig have en del af skylden eller æren, alt efter hvad man vil, for den, men selvfølgelig har særlig Socialdemokratiet haft en central rolle at spille i det her løb, al den stund at Socialdemokratiet har haft muligheden for at vælge, om man ville lave en aftale med regeringen, eller om man ville lave en aftale med det andet flertal, som findes i Folketinget.

Jeg er også klar over, at Socialdemokratiet har gjort sig nogle tanker tidligere om sådan noget som medarbejderindflydelse, som stemmer meget dårligt overens med det, der sker i universitetsreformen. Derfor kan det selvfølgelig undre, at Socialdemokraterne vælger at indgå det forlig, som man gør. Det undrede mig, og det nævnte jeg også under andenbehandlingen, at man så ikke benyttede lejligheden til under andenbehandlingen at redegøre for sine synspunkter, at redegøre for bevæggrundene til, at man så har støttet denne her lov, og det lykkedes ikke at få et svar.

Nu lykkes det heller ikke at få et ordførerindlæg under tredjebehandlingen. Men jeg vil så godt i hvert fald opfordre til, at man benytter sig af lejligheden til at tage om ikke andet så korte bemærkninger til mit ordførerindlæg for at forklare, hvis man mener, der er noget at forklare, og forsvare det, hvis man mener, der er noget at forsvare, hvorfor man vælger at gå ind og lave en lov, som skaber mindre fleksibilitet, indskrænker forskningsfriheden og fjerner medarbejder- og studenterindflydelsen på universiteterne. Det tror jeg der er mange der længes efter et svar på.

Kl. 9.10

Men jeg har på fornemmelsen, og jeg frygter lidt, at Folketinget og den danske universitetsverden må vente og leve i uvished, når et flertal her om lidt stemmer for den her universitetslov, inklusive altså Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare spørge de to foregående ordførere, om det ikke er muligt, at de bare kunne læse andenbehandlingen. Der har vi faktisk besvaret de